

ми даде малко тютюнъ; но като отидохъ у дома, азъ намѣрихъ въ тютюна тѣзи жълтица, и за това го търся да му ъж дамъ.« Зачюдени, които го чухъ, какъвъ ще бжде тойзи правъ човѣкъ, рекохъ: »Глупецо! ти ли си билъ най-правій на свѣта?! неможешъ ли да си купишь съ тѣзи пари каквото ти трѣбва и да си млчишь? У него пари много!« Тогава сиромаштъ тури ржката на сърдцето си и рече: »тука у мене има единъ добъръ и единъ лошъ човѣкъ, отъ които добріятъ ми казва: »тѣзи пари не сж твой, върни ги на стопана имъ.« а лошавій казва: »не, тѣ сж твои, защото ти са дадени на честъта.«—»Това не е право само тютюнътъ ти е даденъ, а не и паритѣ, казва добрій човѣкъ,« На тія думи, отговаря пакъ лошавій: »бре будало! защо си немълчишь, па да си купишь, каквото ти трѣбва?« Много врѣме азъ незнаяхъ, кого да слушамъ; най-сѣтнѣ за да са успокоя, лѣгнахъ си да заспъж, но пеможахъ; защото двамината онія човѣци въ мене сѣ са карахъ цѣлата нощъ, щото едвамъ търпѣхъ да съмне та да занесъж жълтицата на ступана ѣ та да мирясамъ.

Тія двама човѣци, които били на оногова човѣка въ сърдцето, знаишь ли ти Читателю, кои сж? добрій човѣкъ, който му казалъ да върне паритѣ на стопанина имъ е свѣстѣта, която са намѣрва у всѣкиго и го свѣтѣва все на добро, а за нѣкоя си погрѣшка го обличава; ако ли хване да са не послушва тогава тя заглушава и става, като мъртва. За това казватъ хората за нѣкои твърдѣ развращени човѣци: »Тойзи е безсвѣстенъ.« И такъвзи човѣкъ, направя каквото му скимне; отъ него да са бойшь, защото безсвѣстнѣй е и безбожникъ: »бойса отъ Бога, бойса и отъ оногова, който не го е страхъ отъ Бога,«

А лошавій човѣкъ, който лежалъ у сърдцето на оногова. когото подучавамъ да скрие паритѣ, то е злата воля човѣческа, що иска винаги да ѣ пригодяваме.

Оттова правятъ борба у човѣка: злата воля, като иска все да е спокойно, желае и чуждото да посвой.